

Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 55 Stemmer.

Endringsforslag til anden Behandling indfaldtes til Onsdag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af den af Finantsudvalget afgivne Betænkning over de til samme afgivne Andragender.

(Finantsudvalgets Betænkning findes i Tillæg B Sp. 327—32).

Formanden: Det vil erindres, at denne Sag foretages efter de for Lovforslags første Behandling foreskrevne Regler. Det er saaledes Sagen i sin Heelhed, jeg sætter under Forhandling.

Ordføreren (Høgsgbro): Der er i Aar indkommet tre Andragender til Finantsudvalget. Det ene af dem er imidlertid indkommet saa seent, at det ikke kunde tages under Behandling, da Betænkningen allerede var afgiven og omdeelt. Dette Andragende er fra andtjent Missionær og Seminarieforsøger i Grønland, N. Simonsen, og gaar ud paa, at der skulde gives Missionærene en gunstigere Stilling saavel under deres Ophold deroppe som efter deres Hjemkomst. Af de nævnte Hensyn kan jeg Intet udtale derom paa Udvalgets Vegne, men jeg vil tilføie som min personlige Mening, at der vistnok ogsaa vilde have været den Banfælgelighed forbundet med dets Behandling, at det efter det Svar, Ministeriet har givet, kun med Hensyn til et enkelt Punkt deraf synes at have været forelagt Ministeriet til Afgjørelse, og det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at det er en Regel, ikke at behandle noget Andragende, uden at det først har været indleveret til Ministeriet og der fundet sin Besvarelse. Denne Regel er netop ikke

fyldbestgjort i Henseende til det første Andragende, der findes omtalt i Betænkningen, det fra Hammerum Herreds Landboforening angaaende Vandveien fra Silkeborg til Fuldbro Mølle, og derfor har Udvalget heller ikke kunnet inklude sig derpaa. Det tredje Andragende er det samme, som allerede tidligere har foreligget fra 479 Mølleiere om en Tilbagebetaling af det erlagte Beløb af Mølle- og Høstfornes Skatter og af Bygningsafgiften fra den 1ste Januar 1852 til den 1ste Januar 1862 til de Møllere, der i 1852 eiede Møller, og som endnu ere i Besiddelse af dem, tilligemed Fritagelse for Bygningsafgift for Fremtiden. I Betænkningen er der gjort Udbrag saavel af begge Andragenderne som af det Svar, Ministeriet har givet, og idet jeg kan henholde mig dertil, skal jeg ikke forlænge Forhandlingerne ved at gjentage det. Jeg skal kun bemærke, at det er væsentlig de samme Grunde som de, der have ledet Ministeriet til at give et Afslag, der have bragt Udvalget til den Formening, at der ikke kunde være Tale om en saadan almindelig Tilbagebetaling. Derfor har Udvalgets Fleertal ogsaa meent, at Andragendet burde henlægges.

Winther: Den ærede Ordfører har allerede henledet Opmærksomheden paa, at Udvalget har været deelt med Hensyn til Ansørgelsen om, hvad der var at gjøre ved det sidste af de omtalte Andragender, og da jeg ikke har været Deeltager i Udvalgets Fleertals Betænkning, skal jeg tillade mig et Par Ord for at oplyse, at jeg tilligemed flere Medlemmer af Udvalget til sidste Behandling agte at stille et Forslag, som skal gaae ud paa, at Andragendet henvistes til Ministeriet. Vi ere imidlertid enige med Fleertallet i Udvalget om, at der ikke kan være Tale om et saadant Rettskrav, hvorpaa der kunde støttes en Tilbagebetaling af Statskassen i den hele Udstrækning, som har været forlangt; men det forekommer os, at Billighed taler for, at der kunde indrømmes Nogle af dem, der havde lidt meest